

Codi ètic mundial per al turisme

Presentació

Malgrat que la *Declaració del codi ètic mundial per al turisme* fa 11 anys que es va publicar, s'ha considerat necessari, per la significació que té, fer-ne una publicació i la divulgació del contingut en llengua catalana.

Precisament el valor i la transcendència de cada un dels 10 articles que componen la declaració, la mateixa història i la importància del sector turístic de casa nostra, on cada any milions de persones ens visiten per motius de lleure, de treball, etc., i la llarga tradició dels catalans a viatjar, fa necessari fer saber i subratllar les actituds i els criteris que cal que tinguin presents les persones que viatgen, així com també els professionals del turisme i les societats que els acullen.

Esperem que aquesta publicació serveixi per millorar i prendre consciència de les actituds que tothom ha de tenir present quan viatja a altres contrades, amb la finalitat de respectar la cultura, les tradicions, la identitat, els drets de les persones i el medi dels diferents països, i que el turisme contribueixi a l'entesa i al respecte mutu entre les persones i les societats.

Edita

Generalitat de Catalunya
Departament d'Innovació, Universitats i Empresa
Direcció General de Turisme

Disseny i maquetació

Solucions Gràfiques i Editorials

Traducció

Discobole i T&S

Impressió

GP

DL B-27140-2010

Observatori de Turisme

Direcció General de Turisme
Departament d'Innovació, Universitats i Empresa

Codi ètic mundial per al turisme

adoptat per la resolució A/RES/406(XIII) de la tretzena
Assemblea General de l'OMT (Santiago de Xile,
27 de desembre-1 d'octubre de 1999)

Global Code of Ethics
for Tourism
For Responsible Tourism

Preàmbul

Nosaltres, els membres de l'Organització Mundial de Turisme (OMT), representants del sector turístic mundial, delegats d'Estats, territoris, empreses, institucions i organismes reunits en Assemblea General a Santiago de Xile l'1 d'octubre de 1999.

Reafirmant els objectius enunciats a l'article 3 dels Estatuts de l'Organització Mundial del Turisme, i conscients de la funció "central i decisiva" que va reconèixer a l'Organització l'Assemblea General de les Nacions Unides en la promoció i en el desenvolupament del turisme a fi de contribuir al creixement econòmic, a la comprensió internacional, a la pau i a la prosperitat dels països, com també al respecte universal i a l'observança dels drets humans i de les llibertats fonamentals sense distinció de raça, sexe, llengua ni religió.

Profundament convençuts que, gràcies al contacte directe, espontani i immediat que permet entre homes i dones de cultures i formes de vida diferents, el turisme és una força viva al servei de la pau i un factor d'amistat i comprensió entre els pobles,

Atenint-nos als principis encaminats a conciliar de manera sostenible la protecció del medi ambient, el desenvolupament econòmic i la lluita contra la pobresa, que van formular les Nacions Unides a la "Cimera sobre la Terra" de Rio de Janeiro el 1992 i que es van expressar en el Programa 21 adoptat en aquella ocasió,

Tenint present el ràpid i continu creixement, tant passat com previsible, de l'activitat turística originada per motius de lleure, negoci, cultura, religió o salut, i els seus poderosos efectes positius i negatius en el medi ambient, en l'economia i en la societat dels països emissors i receptors, a les comunitats locals i a les poblacions autòctones, com també en les relacions i en els intercanvis internacionals.

Moguts per la voluntat de fomentar un turisme responsable i sostenible, al qual tots tinguin accés en exercici del dret que correspon a totes les persones de fer servir el seu temps lliure per a finalitats de lleure i viatges, i amb el degut respecte a les opcions de societat de tots els públics,

Però persuadits també que el sector turístic mundial, en el seu conjunt, s'afavoriria considerablement si es desenvolupés en un

entorn que fomenti l'economia de mercat, l'empresa privada i la llibertat de comerç, i que li permeti optimitzar els seus beneficiosos efectes de creació d'activitat i ocupació,

Íntimament convençuts que, sempre que es respectin determinats principis i s'observin certes normes, el turisme responsable i sostenible no és de cap manera incompatible amb una major liberalització de les condicions per les quals es regeix el comerç de serveis i sota la tutela del qual operen les empreses del sector, i que cal conciliar en aquest àmbit economia i ecologia, medi ambient i desenvolupament, i obertura als intercanvis internacionals i protecció de les identitats socials i culturals,

Considerant que en aquest procés tots els agents del desenvolupament turístic –administracions nacionals, regionals i locals, empreses, associacions professionals, treballadors del sector, organitzacions no governamentals i organismes de tot tipus del sector turístic–, i també les comunitats receptors, els òrgans de la premsa i els mateixos turistes exerceixen responsabilitats diferenciades però interdependents en la valoració individual i social del turisme, i que la definició dels drets i deures de cada un contribuirà a assolir aquest objectiu,

Interessats, com la mateixa Organització Mundial de Turisme, des que el 1997 la seva Assemblea General adoptés a Istanbul la resolució 364(XII), a promoure una veritable col·laboració entre els agents públics i privats del desenvolupament turístic, i desitjosos que una associació i una cooperació de la mateixa naturalesa s'estenguin de manera oberta i equilibrada a les relacions entre països emissors i receptors i entre els seus sectors turístics respectius,

Expressant la nostra voluntat de donar continuïtat a les Declaracions de Manila del 1980 sobre el turisme mundial i del 1997 sobre els efectes socials del turisme, així com a la Carta del Turisme i al Codi del Turista adoptats a Sofia el 1985 sota els auspicis de l'OMT,

Però entenent que aquests instruments s'han de completar amb un conjunt de principis interdependents en la seva interpretació i aplicació, als quals els agents del desenvolupament turístic hauran d'ajustar la seva conducta a la pràctica del segle XXI,

Referint-nos, per als efectes d'aquest instrument, a les definicions i classificacions aplicables als viatges, i especialment a les nocions de "visitant", "turista" i "turisme" que va adoptar la Conferència Internacional d'Ottawa, celebrada del 24 al 28 de juny de 1991, i que va aprovar el 1993 la Comissió d'Estadística de les Nacions Unides en el seu vint-i-setè període de sessions,

Remetent-nos particularment als instruments que es relacionen a continuació:

- Declaració Universal dels Drets Humans, del 10 de desembre de 1948,
- Pacte Internacional de Drets Econòmics, Socials i Culturals, del 16 de desembre de 1966,
- Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics, del 16 de desembre de 1966,
- Conveni de Varsòvia sobre el transport aeri, del 12 d'octubre de 1929,
- Conveni Internacional de Chicago sobre l'Aviació Civil, del 7 de desembre de 1944, com també les convencions de Tòquio, l'Haia i Montreal adoptades en relació amb aquest conveni,
- Convenció sobre les facilitats duaneres per al turisme, del 4 de juliol de 1954, i Protocol associat,
- Conveni relatiu a la protecció del patrimoni mundial, cultural i natural del 23 de novembre de 1972,
- Declaració de Manila sobre el Turisme Mundial, del 10 d'octubre de 1980,
- Resolució de la VI Assemblea General de l'OMT (Sofia) per la qual s'adoptaven la Carta del Turisme i el Codi del Turista, del 26 de setembre de 1985,
- Convenció sobre els Drets de l'Infant, del 20 de novembre de 1989,
- Resolució de la IX Assemblea General de l'OMT (Buenos Aires) relativa a la facilitació dels viatges i a la seguretat dels turistes, del 4 d'octubre de 1991,
- Declaració de Rio de Janeiro sobre el Medi Ambient i el Desenvolupament, del 13 de juny de 1992,
- Acord General sobre el Comerç de Serveis, del 15 d'abril de 1994,
- Conveni sobre la Diversitat Biològica, del 6 de gener de 1995,
- Resolució de l'XI Assemblea General de l'OMT (el Caire) sobre la prevenció del turisme sexual organitzat, del 22 d'octubre de 1995,
- Declaració d'Estocolm contra l'explotació sexual comercial dels infants, del 28 d'agost de 1996,
- Declaració de Manila sobre els Efectes Socials del Turisme, del 22 de maig de 1997, i
- Convenis i recomanacions adoptats per l'Organització Internacional del Treball amb relació als convenis col·lectius, la prohibició del treball forçós i del treball infantil, la defensa dels drets dels pobles autòctons, la igualtat de tracte i la no-discriminació en el treball,

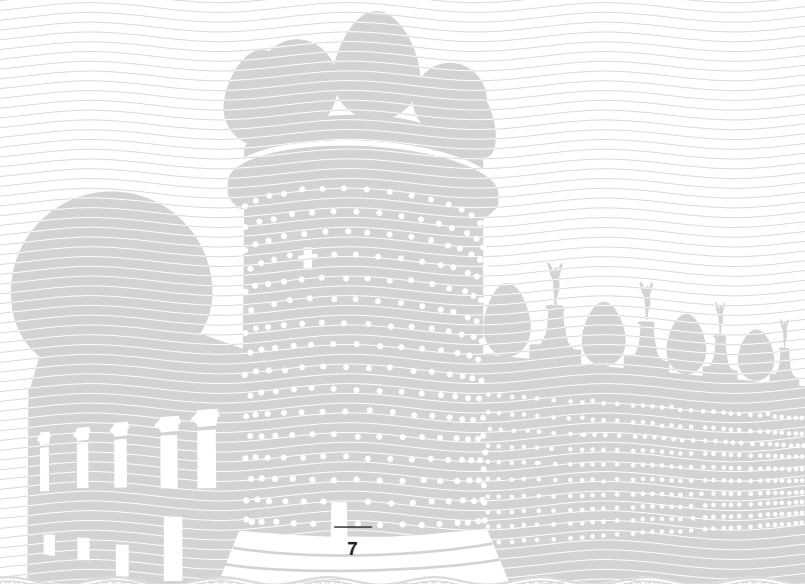
Afirmem el dret al turisme i a la llibertat de desplaçament turístic,

expressem la nostra voluntat de promoure un ordre turístic mundial equitatiu, responsable i sostenible, en benefici mutu de tots els sectors de la societat i en un entorn d'economia internacional oberta i liberalitzada, i

proclamem solemnement amb aquesta finalitat els principis del Codi ètic mundial per al turisme.

Contribució del turisme a l'entesa i el respecte mutus entre homes i societats

- 1 La comprensió i la promoció dels valors ètics comuns de la humanitat, en un esperit de tolerància i respecte de la diversitat de les creences religioses, filosòfiques i morals són, alhora, fonament i conseqüència d'un turisme responsable. Els agents del desenvolupament turístic i els mateixos turistes pararan atenció a les tradicions i pràctiques socials i culturals de tots els pobles, fins i tot a les de les minories nacionals i de les poblacions autòctones, i en reconeixeran la riquesa.
- 2 Les activitats turístiques s'organitzaran en harmonia amb les peculiaritats i tradicions de les regions i els països receptors, i amb respecte a les seves lleis i els seus costums.
- 3 Tant les comunitats receptores com els agents professionals locals hauran d'aprendre a conèixer i a respectar els turistes que els visiten, i a informar-se sobre la seva forma de vida, els seus gustos i les seves expectatives. L'educació i la formació que s'imparteixin als professionals contribuiran a una rebuda hospitalària dels turistes.
- 4 Les autoritats públiques tenen la missió d'assegurar la protecció dels turistes i visitants i dels seus béns. En aquesta comesa, pararan una atenció especial a la seguretat dels turistes estrangers, per la seva particular vulnerabilitat. Amb aquesta finalitat, facilitaran l'establiment de mitjans d'informació, prevenció, protecció, assegurança i assistència específics que corresponguin a les seves necessitats. Els atemptats, les agressions, els segrestos o les amenaces adreçats contra turistes o treballadors del sector turístic, com també la destrucció intencionada d'instal·lacions turístiques o d'elements del patrimoni cultural o natural, d'acord amb la legislació nacional respectiva, s'han de condemnar i reprimir amb severitat.
- 5 En els seus desplaçaments, els turistes i visitants cal que evitin tot acte criminal o considerat delictiu per les lleis del país que visitin, i qualsevol comportament que pugui resultar xocant o feridor per a la població local, o danyar l'entorn del lloc. S'abstindran de tot tipus de tràfic de drogues, armes, antiguitats, espècies protegides i productes i substàncies perillosos o prohibits per les reglamentacions nacionals.
- 6 Els turistes i visitants tenen la responsabilitat de recollir informació, des d'abans de la seva sortida, sobre les característiques del país que es disposin a visitar. Així mateix, seran conscients dels riscos de salut i seguretat inherents a tot desplaçament fora del seu entorn habitual, i es comportaran de manera que minimitzin aquests riscos.

El turisme, instrument de desenvolupament personal i col·lectiu

- 1 El turisme, que és una activitat generalment associada al descans, a la diversió, a l'esport i a l'accés a la cultura i a la naturalesa, s'ha de concebre i practicar com un mitjà privilegiat de desenvolupament individual i col·lectiu. Si es duu a terme amb l'obertura d'esperit necessària, és un factor insubstituïble d'autoeducació, tolerància mútua i aprenentatge de les legítimes diferències entre pobles i cultures i de la seva diversitat.
- 2 Les activitats turístiques respectaran la igualtat d'homes i dones. També s'encaminaran a promoure els drets humans i, en particular, els drets específics dels grups de població més vulnerables, especialment els infants, la gent gran i els minusvàlids, les minories ètniques i els pobles autòctons.
- 3 L'explotació d'éssers humans, en qualsevol de les seves formes, especialment la sexual, i en particular quan afecta els infants, vulnera els objectius fonamentals del turisme i constitueix una negació de la seva essència. Per tant, d'acord amb el dret internacional, s'ha de combatre sense reserves amb la cooperació de tots els estats interessats, i sancionar-se amb rigor en les legislacions nacionals dels països visitats i dels països dels autors d'aquests actes, fins i tot quan s'hagin comès a l'estranger.
- 4 Els desplaçaments per motius de religió, salut, educació i intercanvi cultural o lingüístic constitueixen formes particularment interessants de turisme, i mereixen fomentar-se.
- 5 S'afavorirà la introducció en els programes d'estudis de l'ensenyament del valor dels intercanvis turístics, dels seus beneficis econòmics, socials i culturals, i també dels seus riscos.

El turisme, factor de desenvolupament sostenible

- 1 Tots els agents del desenvolupament turístic tenen el deure de salvaguardar el medi ambient i els recursos naturals, en la perspectiva d'un creixement econòmic sanejat, constant i sostenible, que sigui capaç de satisfer equitativament les necessitats i aspiracions de les generacions presents i futures.
- 2 Les autoritats públiques nacionals, regionals i locals afavoriran i incentivaran totes les modalitats de desenvolupament turístic que permetin estalviar recursos naturals escassos i valuosos, en particular l'aigua i l'energia, i evitar tant com sigui possible la producció de deixalles.
- 3 Es procurarà distribuir en el temps i en l'espai els moviments de turistes i visitants, en particular per mitjà de les vacances pagades i de les vacances escolars, i equilibrar millor la freqüentació, a fi de reduir la pressió que exerceix l'activitat turística en el medi ambient i de fer-ne augmentar els efectes beneficiosos en el sector turístic i en l'economia local.
- 4 Es concebrà la infraestructura i es programaran les activitats turístiques de manera que es protegeixi el patrimoni natural que constitueixen els ecosistemes i la diversitat biològica, i que es preservin les espècies en perill de la fauna i de la flora silvestre. Els agents del desenvolupament turístic, i en particular els professionals del sector, han d'admetre que s'imposin limitacions a les seves activitats quan aquestes s'exerceixin en espais particularment vulnerables: regions desèrtiques, polars o d'alta muntanya, litorals, selves tropicals o zones humides, que siguin idònies per a la creació de parcs naturals o reserves protegides.
- 5 El turisme de naturalesa i l'ecoturisme es reconeixen com a formes de turisme particularment enriquidores i valorades, sempre que respectin el patrimoni natural i la població local i s'ajustin a la capacitat d'ocupació dels indrets turístics.

El turisme, factor d'aprofitament i enriquiment del patrimoni cultural de la humanitat

- 1 Els recursos turístics pertanyen al patrimoni comú de la humanitat. Les comunitats en el territori de les quals se situen tenen pel que fa a ells drets i obligacions particulars.
- 2 Les polítiques i activitats turístiques es duran a terme amb respecte al patrimoni artístic, arqueològic i cultural, que han de protegir i transmetre a les generacions futures. Es concedirà una atenció particular a la protecció i a la rehabilitació dels monuments, santuaris i museus, com també dels llocs d'interès històric o arqueològic, que han d'estar àmpliament oberts a la freqüentació turística. Es fomentarà l'accés del públic als béns i monuments culturals de propietat privada amb tot respecte als drets dels seus propietaris, com també als edificis religiosos sens perjudici de les necessitats del culte.
- 3 Els recursos procedents de la freqüentació dels llocs i monuments d'interès cultural s'haurien d'assignar preferentment, si més no en part, al manteniment, a la protecció, a la millora i a l'enriquiment d'aquell patrimoni.
- 4 L'activitat turística s'organitzarà de manera que permeti la supervivència i el floriment de la producció cultural i artesanal tradicional, com també del folklore, i que no condueixi a la seva normalització i el seu empobriment.

El turisme, activitat beneficiosa per als països i les comunitats de destinació

- 1 Les poblacions i comunitats locals s'associaran a les activitats turístiques i tindran una participació equitativa en els beneficis econòmics, socials i culturals que reportin, especialment en la creació directa i indirecta d'ocupació a què donin lloc.
- 2 Les polítiques turístiques s'organitzaran de manera que contribueixin a millorar el nivell de vida de la població de les regions visitades i responguin a les seves necessitats. La concepció urbanística i arquitectònica i el mode d'explotació de les estacions i dels mitjans d'allotjament turístic tendiran a la seva integració òptima en el teixit econòmic i social local. En igualtat de competència, es donarà prioritat a la contractació de personal local.
- 3 Es parlarà una atenció particular als problemes específics de les zones litorals i dels territoris insulars, com també de les fràgils zones rurals i de muntanya, en què el turisme representa tot sovint una de les escasses oportunitats de desenvolupament enfront del declivi de les activitats econòmiques tradicionals.
- 4 D'acord amb la normativa establerta per les autoritats públiques, els professionals del turisme, i en particular els inversors, duran a terme estudis d'impacte dels seus projectes de desenvolupament en l'entorn i en els medis naturals. Així mateix, facilitaran amb la màxima transparència i amb l'objectivitat pertinent tota la informació relativa als seus programes futurs i a les seves conseqüències previsibles, i afavoriran el diàleg sobre el seu contingut amb les poblacions interessades.

Obligacions dels agents del desenvolupament turístic

- 1** Els agents professionals del turisme tenen l'obligació de facilitar als turistes una informació objectiva i veraç sobre els llocs de destinació i sobre les condicions de viatge, recepció i estada. A més, han d'assegurar la total transparència de les clàusules dels contractes que proposin als seus clients, tant pel que fa a la naturalesa, al preu i a la qualitat de les prestacions que es comprometen a facilitar com a les compensacions financeres que els incumbeixin en cas de ruptura unilateral d'aquests contractes per part seva.
- 2** En el que en depengui, i en cooperació amb les autoritats públiques, els professionals del turisme vetllaran per la seguretat, la prevenció d'accidents, la protecció sanitària i la higiene alimentària dels qui recorrin als seus serveis. Es preocuparan per l'existència de sistemes d'assegurances i d'assistència adients. Així mateix, assumiran l'obligació de retre comptes, d'acord amb les modalitats que disposin les reglamentacions nacionals i, quan escaigui, la d'abonar una indemnització equitativa en cas d'incompliment de les seves obligacions contractuals.
- 3** En el que en depengui, els professionals del turisme contribuiran al ple desenvolupament cultural i espiritual dels turistes i permetran l'exercici de les seves pràctiques religioses durant els desplaçaments.
- 4** En coordinació amb els professionals interessats i els seus associats, les autoritats públiques dels Estats d'origen i dels països de destinació vetllaran per l'establiment dels mecanismes necessaris per a la repatriació dels turistes en cas d'incompliment de les empreses organitzadores dels seus viatges.
- 5** Els governs tenen el dret –i el deure–, especialment en casos de crisi, d'informar els seus ciutadans de les condicions difícils, o fins i tot dels perills, amb què es puguin trobar arran dels seus desplaçaments a l'estranger. Tanmateix, els incumbeix facilitar aquestes informacions sense perjudicar de manera injustificada ni exagerada el sector turístic dels països receptors i els interessos dels seus mateixos operadors. El contingut dels advertiments eventuais, per tant, s'haurà de discutir prèviament amb les autoritats dels països de destinació i amb els professionals interessats. Les recomanacions que es formulin estaran estrictament en proporció amb la gravetat de les situacions reals i es limitaran a les zones geogràfiques en què s'hagi comprovat la situació d'inseguretat. Aquestes recomanacions s'atenuaran o s'anul·laran així que ho permeti la tornada a la normalitat.
- 6** La premsa, i en particular la premsa especialitzada en turisme, i els altres mitjans de comunicació, incloent-hi els moderns mitjans de comunicació electrònica, difondran una informació veraç i equilibrada sobre els esdeveniments i les situacions que puguin influir en la freqüentació turística. Així mateix, tindran la funció de facilitar indicacions precises i fiables als consumidors de serveis turístics. Per a aquesta finalitat, es desenvoluparan i es faran servir les noves tecnologies de comunicació i comerç electrònic que, de la mateixa manera que la premsa i els altres mitjans de comunicació, no hauran de facilitar de cap manera el turisme sexual.

Dret al turisme

- 1 La possibilitat d'accés directe i personal al descobriment de les riqueses del nostre món constituirà un dret obert per igual a tots els habitants del nostre planeta. La participació cada vegada més difosa en el turisme nacional i internacional s'ha d'entendre com una de les millors expressions possibles del continu creixement del temps lliure, i no se li oposarà cap obstacle.
- 2 El dret al turisme per a tots s'ha d'entendre com a conseqüència del dret al descans i al lleure, i en particular a la limitació raonable de la durada del treball i a les vacances pagades periòdiques, que es garanteix a l'article 24 de la Declaració Universal dels Drets Humans i a l'article 7.d del Pacte Internacional de Drets Econòmics, Socials i Culturals.
- 3 Amb el suport de les autoritats públiques, es desenvoluparà el turisme social, en particular el turisme associatiu, que permet l'accés de la majoria dels ciutadans al lleure, als viatges i a les vacances.
- 4 Es fomentarà i es facilitarà el turisme de les famílies, dels joves i dels estudiants, de les persones grans i de les que pateixen minusvalideses.

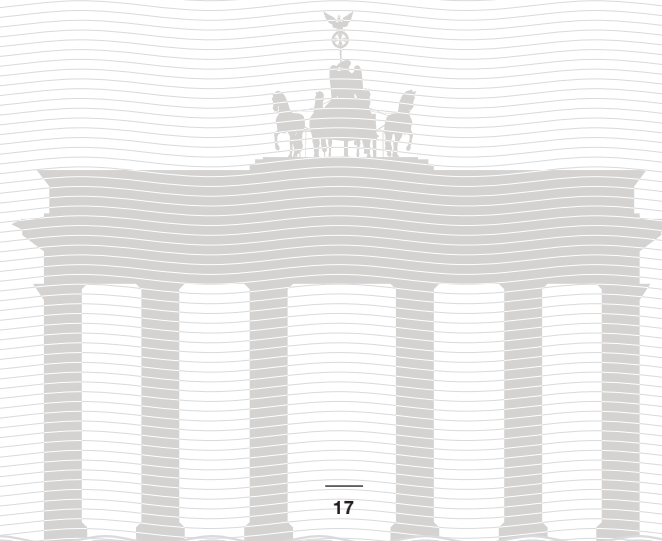

Llibertat de desplaçament turístic

- 1 D'acord amb el dret internacional i les lleis nacionals, els turistes i visitants es beneficiaran de la llibertat de circular per l'interior dels seus països i d'un Estat a un altre, de conformitat amb l'article 13 de la Declaració Universal dels Drets Humans, i podran accedir a les zones de trànsit i estada, com també als llocs turístics i culturals sense formalitats exagerades ni discriminacions.
- 2 Es reconeix als turistes i visitants la facultat d'utilitzar tots els mitjans de comunicació disponibles, interiors i exteriors. Es beneficiaran d'un accés ràpid i fàcil als serveis administratius, judicials i sanitaris locals, i es podran posar lliurement en contacte amb les autoritats consulars del país del qual siguin ciutadans d'acord amb els convenis diplomàtics vigents.
- 3 Els turistes i visitants gaudiran dels mateixos drets que els ciutadans del país que visitin pel que fa a la confidencialitat de les dades sobre la seva persona, en particular quan aquesta informació s'emmagatzemi en suport electrònic.
- 4 Els procediments administratius de pas de les fronteres establerts pels Estats o per acords internacionals, com els visats, i les formalitats sanitàries i duaneres s'adaptaran per facilitar al màxim la llibertat dels viatges i l'accés de la majoria de les persones al turisme internacional. Es fomentarà els acords entre grups de països per harmonitzar i simplificar aquests procediments. Els impostos i gravàmens específics que penalitzin el sector turístic i en facin minvar la competitivitat s'hauran d'eliminar o corregir progressivament.
- 5 Sempre que ho permeti la situació econòmica dels països dels quals procedeixin, els viatgers podran disposar de les assignacions de divises convertibles que necessitin per als seus desplaçaments.

Drets dels treballadors i dels empresaris del sector turístic

- 1 Sota la supervisió de les administracions dels seus estats d'origen i dels països de destinació, es garantiran especialment els drets fonamentals dels treballadors assalariats i autònoms del sector turístic i de les activitats connexes, tenint en compte les limitacions específiques vinculades a l'estacionalitat de la seva activitat, a la dimensió global del seu sector i a la flexibilitat que sol imposar la naturalesa del seu treball.
- 2 Els treballadors assalariats i autònoms del sector turístic i de les activitats connexes tenen el dret i el deure d'adquirir una formació inicial i contínua adequada. Se'ls assegurarà una protecció social suficient i es limitarà en tot el que sigui possible la precarietat de la seva ocupació. Es proposarà un estatut particular als treballadors estacionals del sector, especialment pel que fa a la seva protecció social.
- 3 Sempre que demostrï tenir les disposicions i qualificacions necessàries, es reconeixerà a tota persona física i jurídica el dret a exercir una activitat professional en l'àmbit del turisme, d'acord amb la legislació nacional vigent. Es reconeixerà als empresaris i als inversors –especialment en l'àmbit de la petita i mitjana empresa– el lliure accés al sector turístic amb el mínim de restriccions legals o administratives.
- 4 Els intercanvis d'experiència que s'ofereixin als directius i altres treballadors de diferents països, tant si són assalariats com si no, contribueixen a l'expansió del sector turístic mundial. Per aquest motiu, es facilitaràn en tot el que sigui possible, d'acord amb les legislacions nacionals i les convencions internacionals aplicables.
- 5 Les empreses multinacionals del sector turístic, factor insubstituïble de solidaritat en el desenvolupament i de dinamisme en els intercanvis internacionals, no abusaran de la posició dominant que puguin ocupar. Evitaran convertir-se en transmissores de models culturals i socials que s'imposin artificialment a les comunitats receptores. A canvi de la llibertat d'inversió i operació comercial que se'ls ha de reconèixer plenament, s'hauran de comprometre amb el desenvolupament local tot evitant que una repatriació excessiva dels seus beneficis o la inducció d'importacions puguin reduir la contribució que aportin a les economies en què estiguin implantades.
- 6 La col·laboració i l'establiment de relacions equilibrades entre empreses dels països emissors i receptors contribueixen al desenvolupament sostenible del turisme i a un repartiment equitatiu dels beneficis del seu creixement.

Aplicació dels principis del Codi ètic mundial per al turisme

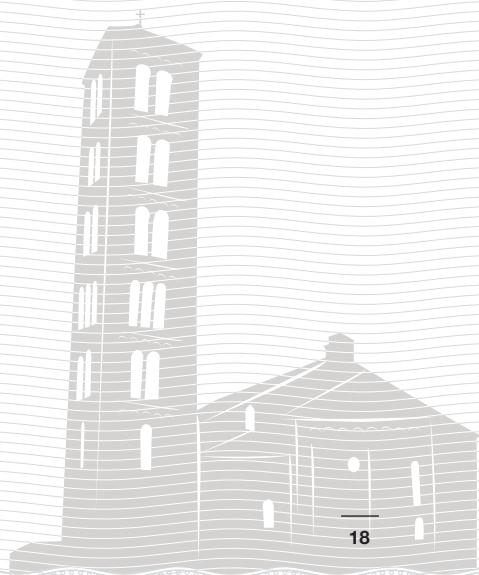
- 1** Els agents públics i privats del desenvolupament turístic cooperaran en l'aplicació d'aquests principis i en controlaran la pràctica efectiva.
- 2** Els agents del desenvolupament turístic reconeixeran el paper dels organismes internacionals, en primer lloc el de l'Organització Mundial del Turisme, i de les organitzacions no governamentals competents en els àmbits de la promoció i del desenvolupament del turisme, de la protecció dels drets humans, del medi ambient i de la salut, d'acord amb els principis generals del dret internacional.
- 3** Els mateixos agents manifesten la seva intenció de sotmetre els litigis relatius a l'aplicació o a la interpretació del Codi ètic mundial per al turisme a un tercer organisme imparcial, anomenat Comitè Mundial d'Ètica del Turisme, amb finalitats de conciliació.

L'Organització Mundial del Turisme

és un organisme especialitzat de les Nacions Unides i l'única organització intergovernamental que actua com a fòrum mundial per debatre qüestions de política turística; constitueix una font útil de coneixements especialitzats sobre el turisme.

L'integren 154 Estats Membres, 7 Membres Associats i més de 400 Membres Afiliats que representen el sector privat, institucions d'ensenyament, associacions de turisme i autoritats turístiques locals. L'OMT té un paper central en la promoció del desenvolupament del turisme responsable, sostenible i accessible per a tothom, així com també especial atenció als interessos dels països en desenvolupament.

www.unwto.org

Resolució aprovada per l'Assemblea General de les Nacions Unides

56/212. Codi ètic mundial per al turisme

L'Assemblea General,

Recordant la seva Resolució 32/156, de 19 de desembre de 1977, en la qual va aprovar l'Acord sobre cooperació i relacions entre les Nacions Unides i l'Organització Mundial del Turisme,

Reafirmant el paràgraf 5 de la seva Resolució 36/41, de 19 de novembre de 1981, en la qual va decidir que l'Organització Mundial del Turisme participés, de manera permanent, en els treballs de l'Assemblea General relacionats amb els sectors de què s'ocupa aquesta organització,

Recordant la Declaració de Manila sobre el turisme mundial, de 10 d'octubre de 1980, aprovada sota els auspicis de l'Organització Mundial del Turisme,¹ la Declaració de Rio sobre el medi ambient i el desenvolupament² i el Programa 21,³ aprovats a la Conferència de les Nacions Unides sobre el Medi Ambient i el Desenvolupament el 14 de juny del 1992; i prenent nota de la Declaració d'Amman sobre la pau mitjançant el turisme, aprovada a la Cimera Mundial sobre la Pau mitjançant el Turisme l'11 de novembre del 2000,⁴

Considerant que la Comissió sobre el Desenvolupament Sostenible, durant el setè període de sessions, celebrat l'abril del 1999, va expressar el seu interès per un codi ètic mundial per al turisme i va convidar l'Organització Mundial del Turisme a considerar la conveniència que grups importants participessin en l'elaboració, l'aplicació i la supervisió del seu codi ètic mundial per al turisme,⁵

Recordant la seva Resolució 53/200, de 15 de desembre de 1998, sobre la proclamació del 2002 Any Internacional de l'Ecoturisme, en què, entre altres coses, va reafirmar la Resolució 1998/40 del Consell Econòmic i Social, de 30 de juliol de 1998, en la qual el

Consell reconeixia el suport que havia rebut de l'Organització Mundial del Turisme per posar en relleu la importància del turisme ecològic, en particular, la proclamació del 2002 Any Internacional de l'Ecoturisme, per millorar la comprensió entre els pobles d'arreu del món, incrementar el coneixement de la riquesa del patrimoni de les diverses civilitzacions i el reconeixement dels valors inherents a les diverses cultures, i contribuir, d'aquesta manera, a refermar la pau mundial,

Reconeixent la important dimensió i el paper del turisme com a instrument positiu per mitigar la pobresa i millorar la qualitat de vida de totes les persones, el seu potencial per contribuir al desenvolupament econòmic i social, especialment als països en desenvolupament, i el seu paper incipient de força vital per a la promoció de l'entesa, la pau i la prosperitat en l'àmbit internacional,

- 1** *Pren nota amb interès* del Codi ètic mundial per al turisme aprovat en el 13è període de sessions de l'Assemblea General de l'Organització Mundial del Turisme, en el qual s'enuncien els principis que han de guiar el desenvolupament del turisme i que servirà de marc de referència per a les diferents parts interessades en el sector del turisme, a fi de reduir al mínim els efectes negatius del turisme sobre el medi ambient i el patrimoni cultural alhora que s'aprofiten al màxim els beneficis del turisme en la promoció del desenvolupament sostenible i l'alleujament de la pobresa, així com l'entesa entre les nacions.
- 2** *Subratlla* la necessitat de promoure un turisme responsable i sostenible que pugui ser beneficiós per a tots els sectors de la societat.
- 3** *Convida* els governs i altres parts interessades en el sector del turisme a estudiar la possibilitat d'introduir, si escau, el contingut del Codi ètic mundial per al turisme en les lleis, normes i

pràctiques professionals corresponents i, sobre això, expressa el seu reconeixement pels esforços desplegats i les mesures adoptades per alguns estats.

- 4 *Encoratja* l'Organització Mundial del Turisme a promoure el seguiment eficaç del Codi ètic mundial per al turisme, amb la participació de les parts interessades en el sector del turisme.
- 5 *Demana* al secretari general que es mantingui informat de les novetats relacionades amb l'aplicació d'aquesta Resolució basant-se en els informes de l'Organització Mundial del Turisme i que l'informi sobre això en el cinquanta-novè període de sessions.

*90a sessió plenària
21 de desembre de 2001*

1. A/36/236, annex, apèndix I.
2. *Informe de la Conferencia de las Naciones Unidas sobre el Medio Ambiente y el Desarrollo, Río de Janeiro, 3 a 14 de junio de 1992* (publicació de les Nacions Unides, número de venda: S.93.I.8 i correccions), vol. I: *Resoluciones aprobadas por la Conferencia*, resolució 1, annex I.
3. *Ibíd.*, annex II.
4. Vegeu A/55/640.
5. Vegeu *Documentos Oficiales del Consejo Económico y Social*, 1999, suplement núm. 9 (E/1999/29).

Generalitat de Catalunya
**Departament d'Innovació,
Universitats i Empresa**

**Observatori
de Turisme**